27/01/2020

“Ο Όσιος Γέροντας Βησσαρίων είναι ένα δώρο Θεού στον κόσμο”

/ Ιερές Μονές

“Ο Όσιος Γέροντας Βησσαρίων είναι ένα δώρο του Θεού σε ολόκληρο τον κόσμο. Είναι το στήριγμα στη μετάνοια, είναι ο Κήρυκας και η φανέρωση της μετανοίας, είναι η φανέρωση, ότι η αγιότητα είναι εφικτή για όλους μας”.

Με αυτά τα συγκινητικά λόγια, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών , επεσφράγισε την Πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, στην Ιστορική Ιερά Μονή του Αγάθωνος την Κυριακή 26 Ιανουαρίου, όπου εορτάσθηκε η σεβάσμιος μνήμη του Οσίου Γέροντος Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου, του Ελεήμονος Πνευματικού, 29 χρόνια από της κοιμήσεως του.

Ενός Αγίου, του οποίου η Χάρις του Θεού πριν 14 χρόνια, απεκάλυψε το άφθαρτο και ευωδιάζον σκήνωμά του, την θαυματουργή εμφανίσει του οποίου, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος χαρακτήρισε ως «Σημείον του Ουρανού».

Ημέρα χαράς για το Μοναστήρι του Αγάθωνα, ημέρα ευλογίας, αλλά και ημέρα προσευχής και περισυλλογής, μιας και η σεβάσμιος μνήμη του Οσίου Γέροντος Βησσαρίωνος, συνέπεσε με την συμπλήρωση έξι μηνών από της αιφνιδίου αναχωρήσεως δια τας Ουρανίου Μονάς, του μακαριστού και πολυκλαύστου Ποιμενάρχου και Μητροπολίτου της Φθιωτικής Εκκλησίας, κυρού Νικολάου του Τηνίου, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του οποίου, ο Ποιμενάρχης μας ετέλεσε στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, Ιερό Μνημόσυνο.

Στον όρθρο χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Συμεών, όπου κατά την Μοναστηριακή τάξη και ψαλλομένου από τους καλλικέλαδους Ιεροψάλτες του αργού μαθήματος «Άνωθεν οι Προφήται», ο Ποιμενάρχης ενεδύθη τα Αρχιερατικά του άμφια εις το κέντρον του Καθολικού.

Ακολούθως τελέσθηκε η Πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Συμεών, τη συμμετοχή του Πρωτοσυγκέλλου της καθ’ ημάς Ιεράς Μητροπόλεως, Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Αγγέλου Ανθοπούλου, του αγίου Καθηγουμένου της Μονής, Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Γερμανού Γιαντσίδη, του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής των Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Πυργετεύ Λαρίσης, Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Διονυσίου Παπαλέξη, Αδελφού της Μονής,

των Πατέρων της Μονής και άλλων Κληρικών και των Διακόνων.

Τους Ιερούς ύμνους απέδωσε με Βυζαντινή μεγαλοπρέπεια , ευλαβώς, πολυμελής Χορωδία νέων, υπό την εμπνευσμένη χοραρχία του Διευθυντού της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως κ. Ανδρέου Ιωακείμ.

Οι Ιερές Ακολουθίες μετεδόθησαν απευθείας μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4fm).

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος εις ένδειξιν τιμής και πατρικής αγάπης, απένειμε το οφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου, στον πολιό και σεβάσμιο Συνταξιούχο Ιερέα π. Ηλία Σπυρόπουλο, ο οποίος διακονεί επαξίως και επί πολλές δεκαετίες τον Αμπελώνα του Κυρίου και ως γνήσιος εργάτης Αυτού, παρά την Συνταξιοδότησή του, διακονεί ανελλιπώς στα χωριά Αμαλώτα και Καπνοχώρι της Αρχιερατικής Περιφερείας Υπάτης.

Αυτή η κίνηση αγάπης, τιμής και σεβασμού του Σεβασμιωτάτου προς τον Γέροντα Ιερέα, εσκόρπισε σε όλους χαρά και συγκίνηση, ενώ με μια φωνή, άπαντες αναφώνησαν το ΑΞΙΟΣ!

Στη συνέχεια ο Καθηγούμενος της Μονής Αρχιμ. π. Γερμανός, προσεφώνησε τον Σεβασμιώτατο και με υικά αισθήματα σεβασμού και αγάπης τον ευχαρίστησε για ακόμη μία φορά για την στήριξη και την πατρική Του αγάπη προς την Μονή, τους Πατέρες της Αδελφότητος, αλλά και την ευλάβειά Του προς τον Όσιο Γέροντα Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτου.

Ο άγιος Καθηγούμενος με εμφανή τη συγκίνηση σημείωσε:

«Σεβασμιώτατε Άγιε Δέσποτα και Πατερά μας,

Σεβαστοί Πατέρες,

Αγαπητοί εν Χριστω αδελφοί,

Σήμερα ο ουρανός αγάλλεται και η φύση ευφραίνεται.

Σήμερα όλοι μαζί συνευρεθήκαμε, εδώ, στο ιστορικό μοναστήρι της Παναγίας της Αγαθωνίτισσας, για να εορτάσουμε την μνήμη του Ελεήμονα και φιλάνθρωπου Οσίου Γέροντα Βησσαρίωνα, ο οποίος ηγάπησε πολύ και παρηγόρησε τους συνανθρώπους μας.

Ο Θεός τον ξεχώρισε και τον φανέρωσε στους ανθρώπους, για να τον δοξάσουν, για να τον έχουν στήριγμα στη δύσκολη πορεία τους και κυρίως, για να μας δείξει ότι δεν μας ξέχασε, είναι δίπλα μας και συνεχίζει να μας ευεργετεί.

Ο μακαριστός Επίσκοπός μας, Κυρός Νικόλαος, τον ομολόγησε στα έθνη, ηχηρότατα.

Ο μακαριστός Γέροντάς μας, π. Δαμασκηνός, έδωσε όλη του τη ζωή, όλη του την ψυχή και όλες τις δυνάμεις του, πληροφορώντας τους ανθρώπους για τον ταπεινό

εργάτη του Αμπελώνα του Κυρίου μας.

Και οι δύο, ομολόγησαν με περίσσια θέληση και πίστη τον αγαπημένο φίλο του Χριστού και των ανθρώπων. Τον φίλο των πτωχών και των ανυπεράσπιστων. Τον ομολόγησαν και ανεχώρησαν εις τους ουρανούς.

Ο Θεός τους «διάλεξε», για να βρίσκονται δίπλα στον όσιο Γέροντα Βησσαρίωνα την ώρα που θα ηχήσουν οι καμπάνες των εκκλησιών χαρμόσυνα, γιατί, τότε, θα τακτοποιείται ο όσιος Γέρων στην χορεία των Αγίων του Θεού.

Σήμερα, Σεβασμιώτατε, νοιώθουμε όλοι μας, ότι η ώρα αυτή της Αγιοκατατάξεως πλησιάζει, πρώτον, διότι ο Θεός σας επέλεξε να κυβερνήσετε τος σκάφος της ιστορικής και Αγιοτόκου Μητροπόλεως Φθιώτιδος, αλλά, επιπλέον, νοιώθουμε και το βλέπουμε στο πρόσωπό σας, ότι το οραματίζεσθε εδώ και πολύ καιρό, και επιθυμείτε να είστε εσείς που θα υπογράψετε στις Αγιογραφικές Δέλτους της Ορθοδόξου Ανατολικής Εκκλησίας μας, για την Αγιότητα του όσίου Γέροντα Βησσαρίωνα.

Οι χριστιανοί Αδελφοί μας αναμένουν να ακούσουν από τα χείλη σας τη μεγάλη είδηση της Αγιοκατατάξεως.

Ευχόμεθα να είναι σύντομα, για να αισθανθούμε, έτι περισσότερον, την χάριν και την ευλογία του Θεού.

Παρών βρίσκεται και ο βιογράφος και συμβιώσας με τον άγιο Γέροντα, ο π. Δαμασκηνός, ο οποίος χαίρεται που βλέπει τον άξιον διάδοχον της Φθιωτικής Εκκλησίας, τον Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ.κ. Συμεών, να τιμά με την παρουσία του, τον ταπεινό Γέροντα, τον πατέρα όλων όσοι τον επίστευσαν.

Ο Γέροντας Δαμασκηνός, χαίρει επίσης, διότι τιμήσατε την μνήμη του, και τότε, που ήρθατε με τον προκαθήμενον της Ελλαδικής Εκκλησίας, Αρχιεπίσκοπον Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμον, στο τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνό του, και μαζί του χαρήκαμε και όλοι εμείς, γιατί προσευχηθήκατε μαζί μας για τον πατέρα μας.

Τίποτα δεν είναι τυχαίον. Όλα τα καθοδηγεί ο Θεός και πατέρας μας, φανερώνοντάς μας τις βουλές Του.

Σας ευχαριστούμε, από καρδιάς, που πρωτοστατείτε στην ευφρόσυνη πανήγυρη του οσίου Γέροντος Βησσαρίωνος. Σας ευγνωμονούμε, γιατί η σκέψη σας και η καρδιά σας βρίσκονται συνεχώς κοντά μας, γιατί περιβάλλετε με την αγάπη και τη φροντίδα σας τη Μονή μας.

Σεβασμιώττατε, σε Εσάς εναποθέτουμε τα προβλήματα και τις αγωνιες μας. Προσβλέπουμε σε σας ως πνευματικό σύμβουλο και αρωγό.

Να έχετε την ευλογία του εορτάζοντος σήμερα οσίου Γέροντος Βησσαρίωνος. Να

σας ενισχύει στον πολυμέτωπο δημιουργικό αγώνα σας για το καλό του λαού και την καλή μαρτυρία της Εκκλησίας μας σε χαλεπούς καιρούς.

Ευχαριστώ όλους τους ευλαβέστατους πατέρες, που παρευρέθησαν και συνεορτάσαμε σήμερα τον όσιο Γέροντα Βησσαρίωνα, και τους εύχομαι να έχουν την άπειρη βοήθεια και χάριν του αγίου μας.

Ευχαριστώ τους αδελφούς χριστιανούς της Εκκλησίας μας, τους εκλεκτούς καλεσμένους μας, τους ιεροψάλτες μας, που πάντοτε προσέρχονται και τιμούν την μνήμη του Γέροντα και τους εύχομαι να έχουν την ευλογία και τη συμπαράσταση του οσίου Βησσαρίωνα, εν παντί και πάντοτε.

Η ταπεινότης μου και όλοι οι πατέρες της μονής, κλίνουμε γόνυ υπακοής εμπρός στην Σεβασμιότητά Σας, εκφράζοντες τις θερμές ευχαριστίες μας και την άπειρον ευγνωμοσύνη μας!».

Ο Σεβασμιώτατος με δάκρυα συγκινήσεως να τρέχουν από τα μάτια του αναφερόμενος στη μνήμη του Οσίου Γέροντος Βησσαρίωνος, αλλά και στη μνήμη του Μακαριστού Προκατόχου του κυρού Νικολάου, ανέφερε.

«Είναι πράγματι ιδιαίτερα συγκινητική η σημερινή ημέρα να εορτάζουμε εδώ στο

Μοναστήρι της Παναγίας μας της Αγαθωνίτισσας, την μνήμη ενός δώρου που έκανε ο Θεός σε μας τα τελευταία χρόνια, όχι μόνο στο λαό της Φθιώτιδος, διότι ένας Άγιος είναι δώρο του Θεού για όλη την Οικουμένη. Οι άγιοι δεν έχουν τόπους, δεν έχουν όρια, διότι η αγάπη τους και η ευεργεσία τους δεν περιορίζεται σε τοπικές και άλλες προϋποθέσεις.

Και μάλιστα συμπίπτει η Εορτή του με την προπαρασκευή του Τριωδίου, που θα εισέλθουμε σε λίγο καιρό, διότι η πρώτη Ευαγγελική περικοπή που μας βάζει στο νόημα, είναι η περικοπή του Ζακχαίου. Ο Ζακχαίος είχε πόθο να γνωρίσει το Χριστό και ο Κύριος εισήλθε στον οίκο του και θέλησε να μείνει εκεί και θέλησε να αναγγείλει ότι το «σήμερον σωτηρία τω οίκω τούτω γέγονε». Ο Κύριος εισήλθε και στον οίκο της καρδιάς ενός ταπεινού Ιερομονάχου, ο οποίος δεν κετείχε περγαμηνές αυτού του κόσμου. Εισήλθε η Χάρις του Θεού σε αυτό τον ταπεινό Ιερομόναχο, σε αυτόν τον εργάτη του Ευαγγελίου του Χριστού, σε αυτόν τον Πατέρα των πτωχών, σε αυτό τον εξομολόγο, σε αυτόν τον κήρυκα του Ευαγγελίου, σε αυτόν τον Πατέρα των παιδιών της Εκκλησιαστικής σχολής, σε αυτό τον πατέρα των πληγωμένων των κατατρεγμένων από τις περιπέτειες αυτού του κόσμου και από τα βάσανα, σε αυτό τον ευλογημένο ασκητή. εισήλθε η Χάρις του Θεού και έμεινε μέσα του προκειμένου να αναπαύει τους αδελφούς και να διακονεί την Εκκλησία του Χριστού.

Η Αγάπη του Χριστού είναι τόσο μεγάλη για μας και τόσο μεγάλη για την Εκκλησία της Φθιώτιδος, για την Εκκλησία της Ελλάδος, που ο Κύριος μας τον Άγιο αυτό άνθρωπο, δεν θέλησε να τον κρατήσει για τον εαυτό Του, αλλά με τρόπο θαυμαστό, μοναδικό και ανεπανάληπτο μας χάρισε το ίδιο του το σώμα, τα άμφια του, το Ευαγγέλιο το οποίο είναι γαντζωμένο στο χέρι του, μας χάρισε την παρουσία του για να παρηγορεί τη ζωή μας και για να αποδείξει ο Χριστός, ότι μας αγαπά τόσο πολύ που τα πάντα μοιράζεται μαζί μας, ακόμη και τους Αγίους του, οι οποίοι ανήκουν ολότελα στο Χριστό. Αυτό και μόνο συνιστά ένα λόγο για να είμαστε ευγνώμονες στο Θεό μέρα και νύχτα, ένα λόγο για να είμαστε άνθρωποι αγάπης και άνθρωποι ταπεινοί, που αναγνωρίζουμε την ευεργεσία του Χριστού στη ζωή μας.

Θέλησα λοιπόν, σήμερα να βρεθώ εδώ και πάλι Προσκυνητής, σε ένα τόπο που μου προκαλεί συγκίνηση και ιδιαίτερα νομίζω η παρουσία του Οσίου Γέροντος αλλά και η παρουσία των Αγίων Καθηγουμένων αυτής της Μονής, οι οποίοι αποτελούν εμβληματικές προσωπικότητες του Ελληνορθόδοξου μοναχισμού και της Ρωμιοσύνης, όπως ο Γέροντας Δαμασκηνός και ο Γέροντας Γερμανός και οι προκάτοχοί τους και αυτή την παράδοση συνεχίζετε και εσείς σήμερα. Είναι μεγάλη ευθύνη, μεγάλο το χρέος, δεν είναι εύκολη η αποστολή σας.

Και σήμερα συμπίπτουν έξι μήνες από την κοίμηση του μακαριστού προκατόχου μου κυρού Νικολάου, τον οποίο με συγκίνηση αναπολώ κάθε ημέρα και κάθε μέρα παίρνω την ευχή του και αισθάνομαι την ευλογία του και αισθάνομαι την ευλογία να είμαι διάδοχος του και συνεχιστής του έργου του και βλέπω τα έργα του, βλέπω τα οράματά του, βλέπω τα όνειρά του, βλέπω την προσφορά του, την αγάπη του για την Εκκλησία και αυτή με διδάσκει, με εμπνέει, με καθοδηγεί και ενισχύει και τα δικά μου όνειρα και τη δική μου διακονία.

Απ’ όλα τα έργα του μακαριστού Προκατόχου μου αν ήθελα να ξεχωρίσω κάτι ειλικρινά ξεχωρίζω τα πνευματικά του παιδιά. Την πνευματική εργασία που έκανε στους κληρικούς, στους μοναχούς και στους λαϊκούς. Αυτή είναι η πιο σημαντική εργασία ενός Ποιμένα, η οικοδομή των ψυχών, η πνευματική καλλιέργεια των ανθρώπων και η εμφύτευση του σπόρου του Ευαγγελίου του Χριστού μέσα στις καρδιές των ανθρώπων. Ευγνωμονώ τον Άγιο Θεό και τιμώ τη μνήμη του με κάθε

δυνατότητα που μου παρέχει η ταπεινή μου ύπαρξη.

Εύχομαι η μνήμη του να είναι αιώνια και πράγματι να αγάλλεται στο Ουράνιο Θυσιαστήριο μαζί με τον Όσιο Βησσαρίωνα, μαζί με τούς Οσίους της τοπικής μας Εκκλησίας, μαζί με την οσία μητέρα του Μαρία, μαζί με όλα τα τέκνα της Φθιώτιδος που βρίσκονται στη Θριαμβεύουσα Εκκλησία.

Ασφαλώς η επίσημη αγιοκατάταξη του Οσίου Γέροντος Βησσαρίωνος είναι θέλημα του λαού του Θεού, είναι θέλημα της Ιστορίας, είναι θέλημα του Θεού.

Η Αγία Μήτηρ του Θεού Εκκλησία, το πάνσεπτο Οικουμενικό μας Πατριαρχείο, γνωρίζει την κατάλληλη ώρα και την κατάλληλη στιγμή. Δεν θα χτυπήσουν χαρμόσυνα μονάχα οι καμπάνες των εκκλησιών μας, θα χτυπήσουν χαρμόσυνα οι καμπάνες των καρδιών μας και θα δοθεί η δυνατότητα σε όλους εμάς να εκφράζουμε κάθε ημέρα με τη ζωή μας, την πραγματική ευγνωμοσύνη μας στον Όσιο Βησσαρίωνα, διότι η πραγματική ευγνωμοσύνη δεν είναι η μαγική προσέγγισή του. Ο Όσιος είναι το στήριγμα στη μετάνοια, είναι ο Κήρυκας και η φανέρωση της μετανοίας, είναι η φανέρωση, ότι η αγιότητα είναι εφικτή για όλους μας.

Ο Όσιος Βησσαρίων διατρανώνει στα πέρατα της Οικουμένης, ότι σε αυτούς τους χρόνους και σε αυτούς τους καιρούς αν θέλουμε πραγματικά να είμαστε πιστοί δούλοι του Κυρίου, μπορούμε να επιτύχουμε τον Αγιασμό, πάντοτε με τη Χάρη του Θεού, διότι ο Αγιασμός είναι δώρο του Αγίου Πνεύματος δεν είναι κατόρθωμα των κτιστών δυνατοτήτων της ανθρώπινης ύπαρξης μας.

Άγιε Καθηγούμενε, σας ευχαριστώ για την αγάπη σας και τη στήριξη τόσο προς το πρόσωπό μου, όσο και στην Τοπική μας Εκκλησία. Θέλω πραγματικά να θυμόμαστε με ευγνωμοσύνη τους πατέρες μας, όλους αυτούς που κράτησαν την Ορθόδοξη πίστη και την παρέδωσαν σε μας.

Να είναι η μνήμη του αγίου Προκατόχου μου αιώνια και όλων των Πατέρων που βάδισαν σε αυτήν εδώ τη Μόνη και να μας αξιώνει ο Θεός να αποδεικνυόμεθα με τη ζωή μας άξια τέκνα αυτών των Αγίων Πατέρων.

Να καυχώμεθα εν Κυρίω που μας χάρισε η Αγάπη του Θεού τέτοιο δώρο και σας διαβεβαιώνω με όση δύναμη έχω με την ταπεινή φωνή μου, θα την διατρανώνω στα πέρατα της Οικουμένης την αγιότητα του Οσίου πατρός ημών Βησσαρίωνος, η οποία είναι εμφανέστατη και κραυγάζει από μόνη της, αλλά κυρίως θα διατρανώνω, ότι στους δύσκολους αυτούς καιρούς, που οι άνθρωποι έχουν χάσει τον προσανατολισμό τους, υπάρχουν Αγίες ψυχές που αγαπούν τον Κύριο, που ακολουθούν πιστά το Θεό και φανερώνουν την Αλήθεια του Θεού μέσα στον κόσμο.

Να είστε όλοι ευλογημένοι, έτη πολλά και πανευφρόσυνα!».

Ακολούθησε σε κλίμα συγκίνησης το Ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτου Φθιώτιδος κυρού Νικολάου, απάντων ψαλλόντων το Αιωνία η μνήμη!

Τέλος εκ μέρους της Ιεράς Αδελφότητος παρετέθη πλούσιο κέρασμα στο Αρχονταρίκι της Μονής και εόρτιος τράπεζα προς όλους.

Κατά την διάρκεια του γεύματος, ο Ομότιμος Καθηγητής της Φιλοσοφικής Σχολής του ΕΚΠΑ κ. Γεώργιος Σπανός, απήγγειλε ποιήματα από την Ποιητική συλλογή του μακαριστού Καθηγουμένου της Μονής Αρχιμ. π. Δαμασκηνού Ζαχαράκη «Στοχασμοί απ’ τον Αγάθωνα».

Ο Σεβασμιώτατος στο τέλος της Τράπεζας και πάλι ευχαρίστησε από ψυχής του τον άγιο Καθηγούμενο και τους Πατέρες της Αδελφότητος για την Αβραμιαία και Αρχοντική φιλοξενία και ετόνισε, ότι είναι χρέος μας να τιμούμε όχι με λόγια αλλά με πράξεις τη μνήμη των Αγίων Πατέρων μας και όλοι μαζί με ενότητα και αγάπη να εργαζόμαστε για την διακονία των αδελφών μας και κυρίως των αδυνάτων και κατατρεγμένων προς Δόξαν του Θεού και έπαινο της Αγιοτάτης Εκκλησίας.

Φωτογραφίες: Δημήτρης Ανάγνου